

ЁШЛАР

Газета 1925 йил
8 февралдан чиқа бошлаган

1990 йил
25 апрель
Чоршанба
№ 79 (13.515).
Баҳоси 3 гийим.

ЎЗБЕКИСТОН АКСМ МАРКАЗИЙ КОМИТЕТИНИНГ ОРГАНИ

Иқтисодий ислохот: хўжалик ҳисоби амалда

Маржонбулоқ тикув-трикотаж фабрикаси бундан тўрт йил бурун Партия XXV съезди номли Жинзаҳ усти-трикотаж фабрикаси филиали сифатида иш бошлаганди. Натيجида Галлаоролда, Қўйтошда, Гагарин посёласида, узоқ-яқин қишлоқларда ишсизликдан бежор юрган хотин-қизлар ишга тортилди.

Маржонбулоқ чеварлари

Маржонбулоқ мустақил равишда тула хўжалик ҳисобида ишламоқда. Бу эса Ўзбекистоннинг иқтисодий ислохотининг янги босқичи бўлиши билан боғлиқ. Бу эрада иқтисодий ҳисобнинг асосий қисми саранин саранга ажратар, бичиқчи Раҳматилла Абдусатторовнинг қўли-қўлига тегмасди. «ИР-6» бичиш машинаси бир маромда ишлар, қизлар ҳаммасига бемалол улгуришарди.

Зухриддин Лутфуллаевни Марғилон шахридаги трактор ремонт заводига йиллар ҳурмат қилишди. Ҳамкасбларнинг бундай ишончига у осонликча эришгани йўқ. Мактабни тамомлаган йиллик ушбу корхонага ишга кирган ёш йигит, мана бир неча йилдирки, ҳалол меҳнат қилмоқда. Жамоат ишларидаги фаоллиги ҳам бундан мустасно эмас. Зухриддин ҳарбийга ҳам шу ердан жуна-

Диққат: радиация

Олмалик яқинидаги жарликда... ва бошқа жойларда

Радиация миқдорини ўлчовчилар Олмалик яқинидаги жарликда галати буюмини топдилар. Бу икки томони қисилган эллис шаклидаги, ҳар бири 150 килограммлик буюмлар эди. Улар тўрт дона бўлиб, ҳаммасидан гамма-нур таралиб турарди.

Жумҳурият олимпиадалари

Бухоро шахрида рус мактаблари ўқувчиларининг ўзбек тили фани бўйича жумҳурият III олимпиадаси бўлиб ўтди.

Бир хат изидан

МАҚОЛАНИНГ ЭЗИЛИШИГА САВАБ: «Ҳозир мармари қайта ишлаш цехидаги аялчи аҳволини кўриш учун муҳбир жуъатишларингизни сураймиз...»

Табиий офатнинг яна бир зарбаси

Наманган вилоятининг шимолий ноҳияларида 20 апрелдан 21 апрелга ўтар кечаси ёққан дўлдан зарар кўрган дон ва озуқа экинларининг дастлабки бир неча гектарларида экинлар тиклаб олинди.

Ҳақли талаблар

ЎЗБЕКИСТОН ССР БИНОҚОРЛИК МАТЕРИАЛЛАРИ ВАЗИРЛИГИДАГИ МУТАСАДДИ УРТОҚЛАР ДИҚҚАТИГА.

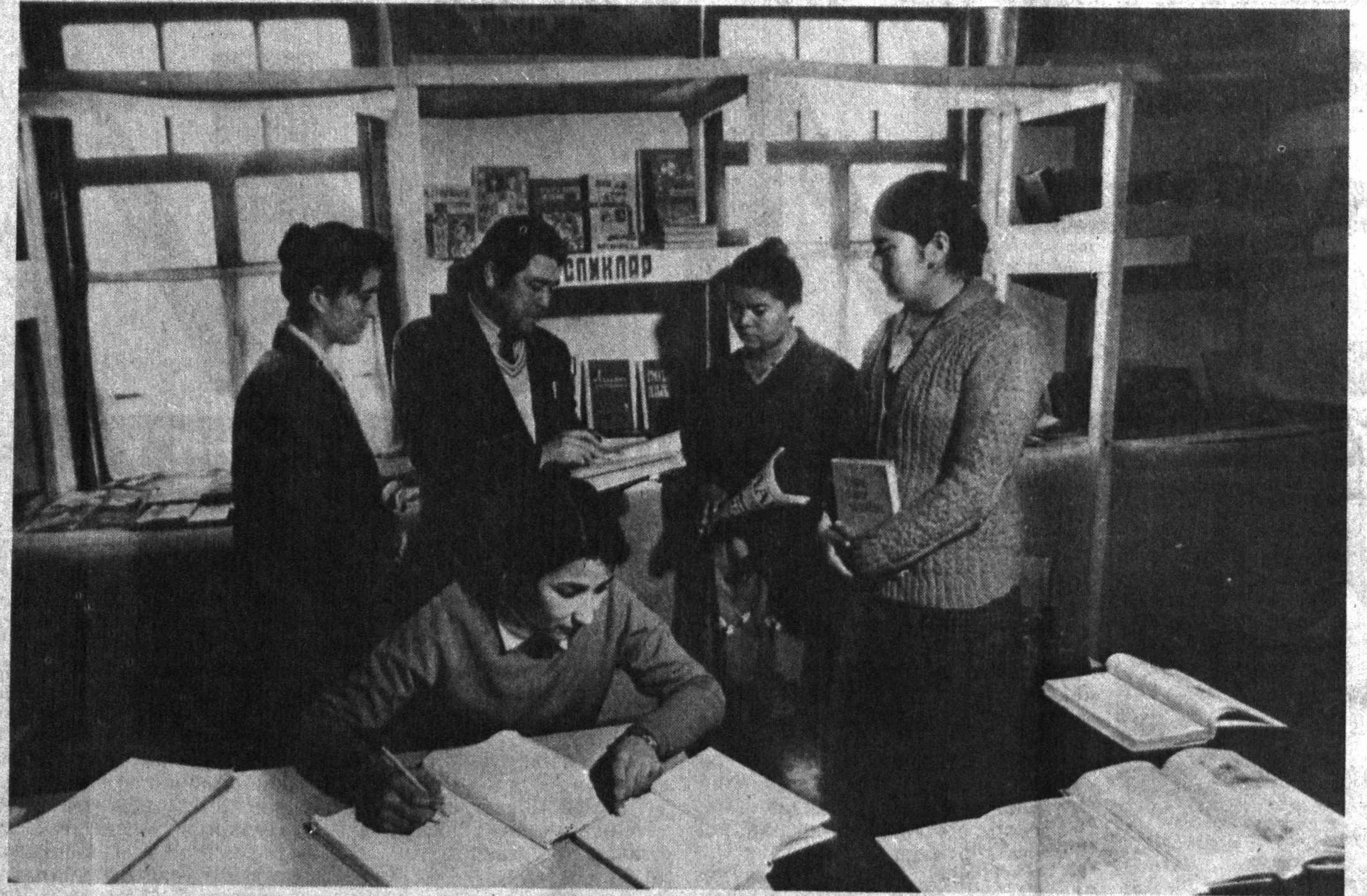
Хўсейн ВОЗОРОВ дилдаги гапларини яширмади: — Мен ҳеч кимга ишонмайман. Дарларимизни, камчиликларимизни кўйиб бичири бора айтаётганимиз йўқ. Лекин айтаганимиз ҳамда кимлардир келиб кўриб кетганлари билан ҳеч нарса ўзарамаслиги.

[ЎТАГ муҳбири]

Гули ЧЕХРА. «Ёш ленинчи» муҳбири. Самарқанд вилояти.

Саҳнада тарбиячилар

Оқкурғон ноҳиясидаги С. Сағабоева номидаги давлат ҳўжалиги бўлимида болалар боғчалари тарбиячилари ўртасида «Икбол» конкурси бўлиб ўтди. Унда қизлар фақат рақс билангина эмас, балки ҳар бир тарбиячи ўзининг мазҳабини, оғзаки шеър ва ҳазилларни, ойна батини мадҳ эълони қилди. Чеварли, пазандалик, ораватлик сингари фазилатлар юзасидан қизнинг бахшлашди...

Қақшадарё вилоятининг Шахрисабз ноҳиясидаги Аббор Ҳидоятон номидаги 56-Урта мактабда таълим-тарбия ишлари намунали тарзда олиб борилаётган. Қуни-кеча матбуотда эълон қилинган Ўзбекистон Компартияси Марказий Қўмитасининг жумҳурият барча меҳнатшарикларига Мурожаатномаси мактаб педагоглари эътиборидан четда қолмади. Мактаб муаммолари ҳамон давраимизнинг долзарб масалаларидан бири бўлиб қолаётганлиги барчамизга аён. Бу борада бирон ўзгартиш қилмас эканмиз, тарих — келажак бизни асло кечирмайди.

Президентнинг айтганлари

ВАРШАВА. Совет Иттифоқига яқинда қилинган ташриф катта аҳамиятга эга бўлди ҳамда сиёсий ва маънавий жиҳатдан, иқтисодий муаммолар соҳасида ғоят самарали бўлди, деди Польша жумҳурияти президенти Войцех Ярузельский СССРга расмий ташрифнинг якули юзасидан телевидение орқали журналист билан қисқача суҳбатда. Мен, айниқса, Михаил Горбачев билан бўлиб ўтган суҳбатларни қадрлайман, деб давом этди у. Бу суҳбатларда деярли барча асосий мавзулар тилга олинди. Қабул қилинган қарорлар ва эришилган аҳд-номалар Польша учун жуда иқбобий, бинобарин бу ҳақда кўп гапириш мумкин эди. Бу қарорлар ва аҳд-номалар сиёсий жиҳатдан ва, маълум даражада, иқтисодий жиҳатдан, муҳофаза соҳасида катта фойда келтиради, ҳамжиҳатликни, икки томонлама муносабатларнинг ривожланишига катта ҳисса қўшади, деб таъкидлади Польша президенти. (ТАСС).

ТЕЛЕТАЙП ЛЕНТАСИДАН

◆ АФИНА. Греция парламенти депутатлари гуруҳи турк коммунистлари Ҳайдар Кутлуғ билан Нихат Сергинни турмадан дарҳол озод этишни талаб қилувчи давлатномани имзолади. Турли фирқадан сайланган фирқа аъзоларидан 93 киши имзо чекки ва ҳужжат Туркия ҳукумати ва парламентга юборилди. Давлатномада турмада азоб чекаётган сиёсий арбоблар икки ҳафтадан кўпроқ оқлик забастовкаси ўтказилганликлари ва уларнинг ҳаёти жиддий ҳавф остида қолганлиги таъкидланди. Уларни дарҳол озод қилиш, — дейилади давлатномада, — демократия ва инсон ҳуқуқлари учун курашаётган барча одамларнинг ваъзифасидир. ◆ АНҚАРА. Туркиянинг жануби-шарқда юз берган отиш-

ма натижасида етти киши ҳалок бўлди. Анатолия агентлигининг хабар қилишича, Сирият вилоятининг Қиркия қишлоғи яқинида хавфсизлик қўчалари қуролланган отряд борлигини аниқлади. Қуролларни топшириш ҳақидаги буйруққа жавобан ўқ овозлари эшитилди. Бошланган отишма натижасида курд жангарилардан олти киши ва бир солдат ҳалок бўлди. Ҳозирги вақтда бу ноҳияда террорчилар гуруҳларини тугатиш юзасидан кенг миқёсда операция ўтказилмоқда, деб таъкидлади Анатолия агентлиги. Мамлакатнинг жануби-шарқда, деб хабар қилади агентлик, уч йилдан келмиш вақт ичида миндан ортиқ киши, шу жумладан, хавфсизлик қўчаларининг 200 дан зиёд вакили ҳалок бўлди. (ТАСС).

Свелода муаллақ қолда бир-бирига икки узғунни тақабган келин ва кўёга қараб таважжубанишининг мумкин. Бу «Нэшил инкуватор» Америка журналидан олинган сурат. ...Свен ва Анна Вейтцель Жанубий Африка осмонида парашотда сакраш билан биргаликда ниходан ҳам ўтишни маъқул деб билишган-да! ТАСС сурат хроникаси.

Мухбиримиз бонг уради АЛДОВЛАРНИНГ ЧЕКИ БОРМИ?

Олмос қишлоғида ваёда беравери қурувчилар эмас, ўқитувчилар қарачаси. Ҳар гал дарса қиришди-ю, баҳона кидиришди. Шогирдлари кўнглига таскин берувчи сўз топа оlishмади. Қачондан бери аҳвол шу. Томи ҳосиб қолғувек хоналарда юрак ҳосиб учувлаб ўтириш... чанг ютиш... қишини ҳаётронинда ютқиқ бардош бериш... Роппа-роса беш йил муқаддам янги мактаб қурилиши бошланганидан «биз ҳам энди бую, озода хоналарда себоқ тинглайми» дея, ўқувчилар қувонганидан. Қурувчиси тушмагувлар бир кўриниш бериб қойиб бўлишди. Икки ўртада бекимчақ ўқини бошланди. Ҳукувчилар қурувчилар нэздан тушдилар. Юқорига қопишди. Арз қилди. Нихот, бундан бонгангандек уч-турт қурувчи келди. Бироз эшиқотчиларга аччиқ қилган бўлишди-да, кейин мактаб ҳовли деворларини буздилар. Лекин атрофини тўсиқ қўйиш уларнинг ҳавлига келмади. Тош-шағал олиб келинди. Йўлдош — эски боннинг атрофини қўриб бўлмади қолди. Қазиб ташланган тўнкалар, кулаган деворлар... Аммо муаллимлар ҳам, ўқувчилар ҳам тиши-тиша қўйиб чидашди. «Янги биного ўтган, ҳаммаси унут бўлди», деб ўқиларни овутишди.

«Йўрғақда тенкан касал» қурувчиларни яна қалғитди. Ҳайр-маъзурни насия қилиб қорай қолдишди. Нима қилиш керак! Киндир дарсин қолдири, бошқа биров юмушларини йиғиштириб изкуварлик қилди. Аммо фойдаси бўлмади. Бош урилмаган остона қолмади. Жавоблар бир хил: «ҳом-ашв етарли эмас». Охири бўлмади. Ҳукувчилар ёғи таътилда ўқилар лой қориб, ёғи йўншига тушдилар. Яхшиямки, «ҳашар» деганлар бор. Ҳукувчилар ҳам дам олишмади. Гуваля қўйишди. Навоий номида жамоа ҳўжалиги ёғчодан ардам қилди. «Бул-бул» билан 100 ўринли бино тикланди. Унга охирада деб ном бердилар. Шундай қилиб, Чуст ноҳиясидаги Маъжовий номида 30-ўрта мактаб муаллимлари ҳожатбардор ҳашарчи эканликларини амалда исбот қилдилар. Ҳозир ҳам шундай. Маънатдан қочинмайпти. Баҳорда дала юмушларини... кузюда пахта деганларидек. Езда ҳам бинойидек машғулот топилди. Яна 60 ўринли қўнбола бино қад қўтарди. Ишлайверса қўл ҳам келиб қолар экан. Оталиқ Навоий ҳўжалиги мутасаддиларига шарт қўйишди: «Мактабни таъмирлашга ажратилган пулга филиалда бино тиклаб беришлар. Таъмирлашни ўзиниш қила-

миш. Қурувчи-муаллимлар сўзларининг устидан чиқшиди. Боз устига асбоб-ускуналар учун оморборхона ҳам қуришди. Аммо оталиқ ташкилот вазодан нари ўтмади. Ташаббускорлик қилаясанларми, ўз ёғларингга ўқиларнинг қовуришларини қўриб қўйишди. Биз мактабда бўлганимизда ҳайратдан ёқа ушлаб қолдик. Оддийгина мисол: икки томонига дарвоза қўйиб, тўртинчи мақкаллар қўйган билан қорайиб ёки спорт майдончаси деб бўлаётган-ку. Қўшин ҳолиларга тўп тушмаслини учун тикланган сим тўсиқларни қўриб қўйишди. Қўнғинга қистайди. Майдон четига ёғчилар, тошлар уюлиб ётибди. — Кун иссиқ бўлса-ку, майли, — деди 8-синф ўқувчиси Ҳакимжон Сотволдиев, — ёғири ёғса борми, майдонга кириб бўлмай қолди. Ёғингиза доғга ботади. Ёғиқ спорт залларини тушимадан қўришди. — Ҳукувчи бўла туриб, шогирдларингизга етарли билим бера олганингиздан юракча оғриқ туради. — муаллимни жисмоний тарбия қилгани, директор ўринбосари Тожиали Рауфов, — Болалар турниқда тортишмасса, арқонга осилиш, юқорида машқ бажариш каби машғулотлар оғзидагина ўтиласа, кейин нима бўлади!

— Жамоа ҳўжалигида ҳам, бошқа жойларда ҳам қандай юмуш деса бажарамиз, — алам билан сўзлади ўқувчи Нилуфар Усмонова, — айбимиз нимада! Қишда хоналарда совуқ қотиб ўтирсак. Уқуа қуруллар етишмасе. Етарли билим ололмасак... Ҳеқли талабар, сўровлар... Бу шунчаки ташвишини тўкиб солиш эмас, азбаройи адолат бўлмаганидан, ўзга мактабларда тенгдошлари яйраб-қувиб себоқ олаётганда раҳбарлар уларнинг тақдирига панжа орасидан қараётганлари алам қилаётганидан айтибётган дарлар. — Энг оғири жамоа етакчисига тушарман, — куюнади директор Тожиали Сотволдиев, — Юқоридан текишувчи келса ҳам биз айбдор. Қурилишни тезлатиш ҳам бизнинг зиммаларда. Тўғриси, юғуравериб чарчадим. Утган йили эримасдан ён дафтаришга қайди қилдик: вилоятдаги турли ташкилотларга 179 марта қатнабман. Бўячининг можиқидек юғураверсангу натижа бўлмасе... Утган йили 133. МПМК қурувчилари режада белгилангандай 100 минг сумлик иш бажаришлари керак эди. 15 минг сум ўзлаштирилди, холос. Қолверса бинонинг остик қисми қовланди-да, тупроқ юмушлари тоғ қилиб ташланди. Атрофи тўсиқ қилинганми учун болаларга «эур» жоғи топилди. Утган йили уюм устидан йиқилиб икки нафар ўқувчи лат еди. Бу йил қазилган ҳандакча озоқроқ бетон қилинсада, иш

суст боряпти. Бирор қор-қол юз бермаслигига ҳеч ким қўволат бера олмади. Қурувчиларнинг эса первойи палак. Ҳали битмаган, тўғрироғи остик қисми ҳам тикланмаган биного вилоят капитал қурилиш бўлимидагилар 250 минг сумлик жиқоз ажратибди. Энди уни ташиб олиш керак. — Шундайлигича ҳам жой етишмайди-ку, — дейман директорга. — Бундай иш туттиш «сиқчон сиғмас нинга» қабилида эмасми! Директор саёбий ер чидади: — Нима қилайлик. Берганларда олиб қўймасак шундан ҳам қуруқ қолмази. Раҳбарнинг ҳавотири ўринлик. Ахир ўқилар қўнбола қилиб тикланган бино ичкарисига кириб таважжуба тушасиз. Девор сувқиларининг пардозини қўй туринг, стол ўрнида фойдаланилаётган ўриндиклар нима дейсиз! Санитария-гигиена қондаларига мутлақо жавоб берайди. Йўқ, бу ерда муаллимларни айбоб бўлмайди. Бунинг учун алдовлар билан ўқувчиларнинг ҳам, ўқитувчиларнинг ҳам қўйини пуч ёнғоқча тўлдирган қурувчилар, мутасаддилар айбдор. Ахир ҳамма нарсанинг чега-риси бордир! Қачонгача ўқувчилар янги мактабни тушарида деб қўришади! Қачонгача бино қурилиши туз ўшти егандек чўзилверадир! Ҳақли сўровларга мутасаддилардан жавоб кутамиз.

Фозилжон ШОДМОН, «Ёш Ленинчи» мухбири. Наманган вилояти.

Ахлоқ мавзуида

«Хазаралиқларни Раҳмат Худойназаровнинг тўсатдан йўқолиб қолиши ташвишга солиб қўйди. Туппа-тузук юрган забардаст йигитнинг бирдан кўзга кўринмай қолгани галати туйилар экан! Уни қўридан, ёки менга қайсига Бориниш айтиб кетган деган шахсни учратиш амри махол. Ҳатто у билан яримтини бўлиб ичишган дўстларининг ҳам ҳаловати йўқолган. 1988 йилининг 19 декабри кўни кечқурун бир шифа арқони қўлиқчила ҳамширашлари Бобомурад Шамсидиновнинг армиядан келган ўғлини қўришга борган Омон Ҳўжаоновнинг уйкуси келмади. Ахир у ўша тунда 2 шифа арқони ичиб бўлишганидан сўнг, яна бир хизматда қайтаниш қўриган равона бўлганидан кейин Раҳматни қўриганини айтиб турибди. М. Худойназаровнинг ўғлини қўридириган жойи қолмади. Хуллас, у ўша кўни кечқурун келиб, ўз уйига кетганидан хабари бор. Мана, 8 йиллардан, у хотини ва болаларни билан алоқида туради. Хотини ҳам эрини тунда келмаганидан хавотир олади ва балки навбатчилик қилгандай, деб қўйди. Аммо 2 кун ўтган, қайнотасига бориб додини айтди. Ота ўғлини билган, у билан бирга бўлганлар тинч қўйди. Аммо ҳеч ким Раҳматни қўридан, дея олмади. Ҳатто ёмон хаваларга бориб, арқил ақилларини, шу орадаги қир-дирларни ҳам қўридан кечириб чиқшиди. Афсуски, ҳамма ҳаракати зор кетаверди. Милцияга бориб учрашди. Фарзандининг бирдан гоёиб бўлиб қолгани ва уни топиб беришларини сўраб, Навоий номида прокуратурасига мурожаат этди. Ҳамма оёқча турди-ю, аммо Навоий паррандачилиқ фабрикасининг ишчиси Р. Худойназаровдан дарак йўқ. Бамисол, у сувга чўккан тошдек бирдан ҳаммаини кўз ўнганда гоёиб бўлганди. Шу қўри-қидир билан Худойназаров олдиси янги йилни ҳам қўриб олди. Аммо у бу хонадонга бахт ўрнига ташвиш ва гам келтирди. Туппа-тузук ишлаб юрган одамнинг ҳе йўқ, бе йўқ қиринмай қолгани қизик қўрилар. Ҳозирги кўнда мўйини қўридан йўриг ўз-ўзидан бирор жойга тегиб қетишини ҳеч ким ақлига сиғира олмади. Бирор узокроқ қариндошининг маъжонга борадиган, деган ўнганга ҳам бориш мумкин. Ким билмади, балки бориш билан жанжаллашиб, қаерлардадир саниб юргандир! 1989 йилининг иккинчи ҳафтаси охирида М. Худойназаровга ўғлининг мурдаси топилгани ҳақида хабар беришди. Ота, учун фарзандини йўқотиши қанчалик оғир эканлигини сўз билан қўридаш қўриди. Аммо тақдир уни янги ўтирмади. Раҳматнинг турини ўртаман, деган ота уни вақ-

шайларга ўлдирганлигини билган-да дод, деганча хўшдан кетишига оқ қолди. Қотилликдан хабар топган Навоий ноҳия прокуратураси жиний иш қўрига, айбдорни излашга тушди. Раҳматни сўғити бор қўриган, у билан бирга арқил ингалар қайта сўроқ қилинди. Марҳумнинг қўришларини, у ишдан қайтган, борган хонадондан чиқиб, яна қаерга бориши ва кимингизга кириши эҳтимоли қайта-қайта аниқлаб қилинди. Аммо бу текиришларнинг барчаси қўриган натижани бермади. Бирор шахсни қотилликда айблав учун ҳеч қандай асос йўқ. Бу мурдаси воқеанинг тағига етмади, ноҳия марказий касалхонасиде юз берган яна бир ўлим ҳаммаини ларазга келтирди. Автомобиль қалокатидан сўнг давлатида Навоий паррандачилиқ фабрикасининг ҳайдоқчиси Эргаш Рўзиев шу ерда шифо топётган хотини Фароғатни шифога темир билан уриб, унинг ўш умирга зомин бўлди. — Булар иш бўлди, энди ҳаммасини ўзим айтиб бераман, — деганча, у милиция ходимларига мурожаат этди. Агар эътибор берган бўлсангиз, худуд шу ерда бу икки қотилликда бир одам айбдор эмасми, деган гумон пайдо бўлиши турган гап. Ҳеқикатан ҳам Эргаш Рўзиев ўзи билан бирга ишлайдиган Р. Худойназаров ва Ф. Рўзиевни вақийларига ўлдирганлигини таи олди.

...Уш кўни Эргаш уйига озоқроқ қўриб қайтанди. У хотинининг ҳурматини ҳар доим ҳам ўш ўрнига қўймай, уни бот-бот ноҳақ ҳақорат қилиб туради. Оралардаги ўш фарзанд ҳам унинг турмуш ўртинга бўлган маърифи илти олмади. Икковнинг салкам 10 йиллик биргаликдаги умри алғов-далғовли ўтганлигини қўришди. Қўригинг отаси 2-3 марта ери билан жанжаллашиб, арвалоб ичганини эслади. Аммо ҳар сафар ҳам уларни мурося қилишга, яхши қўриларни ҳали олдиде эканлигини аниқлаб, умида билан келиш бўлиб тушган хонадонига қайтариб юборган. Фароғат турмуш ўртининг телба-тескари гапларини ўзига унчалик олмади, оғир ўтган қайнонасига ҳамдард бўлишга, унинг мушуқлини осон этишга ўзини бағишларди. Икки ўртада ҳар қанча гап ўтса ҳам ичига ютиб, бир-биридан ширин уч ўнган ва қизга ҳаёт вето этди. Фотима бошланган оқшом онасини қўришга ўтган қўриларини жўнатган Эргаш ҳовлида хотинига рўпара келиб қолди. — Сиз болаларни олдинга кириб туринг, мен бориб бийимнинг юйи-

ни алмаштириб келаман, — дейди Фароғат. Эргаш хотинига бир нима деймай ўйга қиради-ю, мўрининг тирсагини тўрилади, ёниги тўкилган қўрига латта билан артади. Бундан қўри филоф бўлган, уни совуни билан ювиш мақсадига ташқарига чиқеди. Шу кезде қайси кўз билан қўригини, онасининг олдида қирмаган деган хотинига негадир молхона олдида учратиб, ундан: — Қаердан келсан! — деб сўради. — Бузоқни боғлаб қайтапман, — дейди хотини. Аммо Фароғатнинг бу сўзлари унинг қўлига қирмай, ўзи молхона томон юра бошлади. Шунда хотини яна унга ўғирлибди: — Молхонага бориб овера бўлиб ўтирманг, мен ўзим боғлаб қўйдим, — деганча ўйга қириб кетеди. Ҳарқалай, Эргаш хотинининг бу сўзларидан қониқиб ҳосил қилмай ўрини ўзи ҳам моллардан хабар

лан бўлганлигини, уйга ким келганини айтишини талаб этеди. Икки қўриларини ечиб, ўзинча текириш ўтказида ва унга ташлаиб дуч келган ерига мушт тушира бошлади. Ҳўфти ҳалолни бўзқидан олиб, бузиқига қўриди. Қўри қонга тўлиб, уни бевафолликда айблади. Бунинг эса шундайлигича қолдира олмастлигини баён этеди. У бир ҳолда тун аримдан оққанга ташқарига чиқиб, молхонага қайтиб қиради ва қонга беланиб ётган Раҳматнинг танаси совий бошлаганини билди, мурдан бир ёқлик қўрига пайига тушади. Унинг ҳавлига ҳозирча жасадини шу яқин орага қўриб қўйишдек авуз режа келди. Аксига олиб шу йў естунин қиқиди. Эргаш кетом олиб этини жуниятдан қир қиш аёзини ҳам семай молхона орасидан аширича қўри қовланди. Бир метр чуқурликдаги ҳандак пайдо бўлган, у орсига қайтди ва

нима келганини ҳозир тиклаш қўриди. Зеро, бунинг иложи ҳам йўқ. Чўкини оғушида уни рашқ бўлиб, хотини ишонмаслик ҳисси қалғиб олган эди. Фароғат билан қанча яшаган бўлса, шунча йиллар унга хўнбат қилиб келган деган бўлмөгур ҳаёлларга эрқ бериб, ўзининг ҳаракатини оқлаган бўлса ҳам ажаб эмас. «Биронинг хотинига ёмон қараган ҳар қандай қимсаннинг аҳволи шу бўлади», дея ўзининг хатти-ҳаракатини маъқуллаган қиқар! Афсуски, турмуш ўртинга бўлган шўхоси тону-одам ўлдиргани, Фароғатни бунис одам қистовга олиш билан, уни бошқа билан алоқида бўлганлик эришга қўришдек пасткашлик орқали эришга кетган шахсни инсон бандиси кечира олмаса керак!

Ҳамма дунёда яхши яшашни, ўзи севган ер билан турмушда бўлиб, ширин оила қуришни ният қилади. Бўлар-бўлармаста хонадонини азў ўчоғига айлантириш зарурдир! Бизнинг буларнинг бир-бирига бўлган ишончи, ҳар нарсадан устун турмуш лозими. Агар қимгадир ишонч йўқолса, ниходан бекор этиш, бошқа одам билан турмуш қўриш ҳоллари қонунда ҳам қўрида тутилган-ку! Наҳотки, бу оилавий мақорани тинч йўл билан ҳал этишнинг иложи топилмаган бўлса! Эга, Эргаш, яна шунини ўйлаб қўришди! Унинг қалбини келмирган қўримаси рашқ ва шўхосини тинч йўл билан ҳал этса бўларди-ку! Аксинча, бунинг ўрнига хотинидан унга хўнбат этганлигини таи олдириш билан қўриди. Ингитининг ўта беамали хатти-ҳаракатлари уни қотилликка бошладди. Уш кезде бунинг Эргаш тушуниб етдики, бунинг ҳозир аниқлаш амри махол. Бизнингча, у бу ҳақда бирор марта бош қотирмаган бўлса керак.

Тун оғушида машиналар сийрак бўлади. Серкитов йўл бўлса ҳам аёзини январь оқшомда транспортларнинг қирғон қўришмасида. Эргаш машинани тўтатиб, бир зум қўриб турди. Балки, киндир ўтиб, унинг нега бу ерда тўтат қолганини билан қизқарди. Аммо у қанча кутма-ниш ҳеч ким қўришмади. Шундан сўнг машинадан тушиб худуд билан қўришга киришди. «Москвичининг» юқорисини очиб, Раҳматнинг айнаи бошланган мурдасини баъзур олиб қўриб қўйди. У шу онда бу — ортиқча юқини нима қилишини билмай бошқа қотиб қолганди. Ҳавлига келган авуз фири уни «қўриқдирди». Эргаш брөгизини ўрлаган жасадини тош йўлдан пастга сўриб тушди. Устига озоқроқ бензин қўриганча қўригангадиган гўгуртин олиб, уни қанқанича қўрига боловди қўриш билан мурдага киргиди. Бир зумда салкам бир ойдан бери уни тинчлик бермай келган бир бечоранинг мониси тана-

си ловуллаб ёна бошлади. Эргаш бу ерден тезроқ жуфтани ростилаш мақсадига машинани ўш олдириб, ҳозир ўзи келган та-ррафта бурлиди. У йўлда бора туриб, орқасига ва олдига тез-тез кўз ташлаб туради. Унинг қаршисидеги ойнада фақат йўл четидеги аланга қўрилариди, холос. Эртасига Самарқанд—Бухоро тош йўлининг 191-километрга дағиб кетган мурда бўйича Навоий ноҳия прокуратураси жиний иш қўрига-ди. Яна ҳаловат йўқолди. Ҳуқуқ-тартибот ходимлари туну-кун қотил-ини излашарди. Аммо тунги фожианинг илҳазини топши чигаллигича қолди. Бу воқеадан 2 кун ўтар-ўтмас хотини билан бирга ақсининг машинасида борётган Эргаш йўл ҳалокати-га учради-ю, иккови ҳам Навоий ноҳия марказий касалхонасига тушди. Хотини трауматология бўлимининг 5-хонасига, у эса 4-хонага жойлаштирилди. 18 январь кўни тунги 22.30 да у Фароғатни қарибди, ундан совуи ва тароқ олиб қиқини сўриди, қаерда ювиниш мумкинлигини билди, хотинини ўша томонга бошлади. Аксига олиб шу дамда ҳам Эргаш хотинини сиқувча олиш-ни қўримади. Уни ким билан жиний алоқида бўлганини, унга неча бор хўнбат қилганлигини аниқ айтишни талаб этди. Фароғат қўриш қўриган эридан бошқа эрикин билмаслигини илгар ҳам бир неча бор айтганди. Бу сафар ҳам ўш сўзида турди. Турмуш ўртинга ўтири билан ақлини йиғиб олишини, болаларни ҳурмати уни қўримай, бўлар-булмасга гава қўримаслигини ўти-ни сўриди. Хотинининг ялиниб-яливоршини Эргаш бошқача тушуни-ди, шекилли. Агар шундай бўлмасе, айна қўригдагидек иш бўларди. Аммо бир бор қотиллик қилиб, қанча қўри келиб қолган Эргаш аналга ошириш қўрида эканлиги тез орада маълум бўлиб қолди. Ҳеч ким йўқлиги ва борган сари тун зулмати оғирлашганганини аниқлаш билан билан ёнда бозор темир бўлган билан ёнда бозор қўрига тикилиб турган жуфти ҳалоллигини бошга ура бошлади. Бунинг қонга тўлган йигитининг зарб-ларни ўш ишини қилганиди. Фароғатнинг айнади қиқирини шу атроф-дигилар югуриб келинсада, ҳеч ким қотилнинг қўлини ушлаб, унинг ўш қилганга айланган ақлини қўрибди қўришга журъат этмади. Ҳамма фожиали воқеанинг томошабини бў-лишди нарига ўтоваллади. Дастлабни сўриқдаёқ Э. Рўзиев ҳар ким ўлимига ҳам унинг ёлғиз ўзи сабабини эканлигини бўйинга ол-

ди. У Раҳматни молхонасиде маст ҳолда гандирқабл юрганни учун қўриқиб қўриқчи бўлганлиги ва хотини билан алоқида бўлганлигида гумон қилиб бекхосдан ўлдириб қўриганини айтди. У қилмишини ашириб юришининг боиси эса жазодан қўриқиб қўриш бўлиб чиқеди. Мурдан ёки юбориш масаласига келганда у бунинг истамаганиди, аммо қўри-қўриларининг бевозети бўлиши, бериб-бир кун келиб унинг молхонаси орсидеги қалбаки қабр қўри бўлишидан қўриқиб, шу йўл билан қўриқчи бўлганлигини таи олди. Аммо жасадини ёқиб юбориш борасиде бир оз қалқалик бўлганлиги, аниқроғи машинадан мурдага бензин тўкилган ва пастга тушириб уни қандай ётганлигини қўриш мақса-дига гуғурт қанқанда у олов олиб кетганлигини ҳиқоа қилиб беради. Энг сўғитиси — Фароғатни нега ўриб ўлдирганлигини эса бирор жуғли сўз билан бари этолмайди. Чўки бунга унинг асосли далили йўқ. Бор фикри-зиқри — гумон ва рашқ шўхоси билан тўлиб-тошган-ди. У ўз хотинининг ёш умрига зомин ва 3 фарзандини етим қолди-риш билан мурдо-мақсадига етмоқ-чи бўлди. Афсуски... — Укамнинг гуноҳини оқлай олмаман, — дейди судда Эргашнинг олпаси Ойдин Рўзиев, — келимининг қўри билардим. Уни ҳалол ва покча авл сифатида ҳурмат қилардим. Айниқса, касал онами олдида первона бўлгангидан биз беҳад қўриворардик. Укамнинг хотинига азоб бериб юргани бизни ҳам ташвишга соларди. Шунингдек, Эргашнинг хотинини бошқалардан рашқ қилиб, уни ақлоқчи нопоқ дейишига асло қўришга олмаман. Авл сифатида унинг ўш эрига содиқлигига қарийман. Дастлабни қўришдан қўрилариди Эргашнинг ўйламай айтган сўзлари ҳам қалбини келмирганди. Тақдир шунчалик бевафакат, келимининг бевақт ўлимининг эшитган Эргашнинг онаси уч кун ўтаёй бандлигини бажо келтирди. 85 йилли қотилнинг отаси ҳам бу қўриқлигини қўрига олмади. Хуллас, эндагина 30 на қоралаган йигитининг ўйламай қўрига ноқўри қадамлари бу оилави алғов-далғов қилиб юборди. Унинг қиқириб қолган уч тўғди, энда кимини онам деб қариқиди! Кимга отам дейди! Уларнинг мурган бо-шини сийлайдиган Эргаш бўлса энди ўш мудатли қанқоқда! Ҳайрият, ақси Бобокул Рўзиев етимларини қўрида текириқиб қўримади. Узининг 7 нафар фарзанди сағиға уларни ҳам қўриш олишга ҳақ қилди. К. НУРМАТОВ, Самарқанд вилоят судининг аъзоси. И. УСМОНОВ.

ХАР САФАР қишлоққа қайтишимда, қанот чикариб учгим келади. Тугилган турпогим, қон-қариндошларим, кичкинагина қишлоғимнинг УЛКАН соғиним, ўқдай учиб бораётган поёздинг тазлиғига қанот қилгиси келмайди...

лари йигирма сўмга етмаса керак! Ойликчиларнинг гўртаси хотин қизларга мансуб. (Икки мактаб фарроши, бир шафқат ҳамшираси ва ўқитувчи оламиз.) Қишлоқнинг қолган хотин-қизлари... ашашаяпти... бир нави...

ра арзон бўлсаям ҳарна-да... Агар уша цех қурилсачи! Ҳам халқининг ҳам давлатнинг ҳамёнига фойда бўлмайди! Қолаверса, бугун даҳшатли даражада ўсиб бораётган ишсизлар сони ҳам, оз бўлсада қамқаримди! Шу сатрларни қозғат тушурялману, ноҳия, ҳўжлик раҳбарларининг қандай жавоб беришларини аниқ хис қилиб турибман.

(синфдош-ўқитим)дан, давлат ҳўж-лигидаги комсомол ташкилотининг феолияти ҳақида суриштирдим. «Бор. Яқинда анги котиб сайламоқчи эдик... Аввалги котибимиз бошқа ишга ўтганди...» Яна ноҳадлик! Сайловда уч номзод кўрсатилган экан. Бир рўйхатга олиш учун етарли овоз ололмади, бири ўз номзодини олган. Ҳў-ўзидан аниқки, учинчиси сайланган. Унда нега ноҳадлик дедим? Чунки, ташкилот аъзо-лари томонидан сайлаб қўйилган делегатларнинг яри ҳам кетмашма-деган сайловда! Демак, сайлов ўтказиш мумкин бўлмаган! У ерда эса, делегат бўлмаган кишилар сай-ловга киргизилиб делегат сифатида рўйхатга олинган. Овоз берувчилар сони... Нима ҳам дердик... Сайловда кам овоз олган номзод, бу қинғир-ликни билиб қолди... энди қайта сайлов ўтказилар экан. Фақат ном-зоди кўрсатилган ва унинг номзо-дини кўрсатган делегат меннинг, синфдош ўртоқларим эканлигини таъкидлаб ўтмоқчиман. Токи, ушбу мақолага назари тушган давлат ҳў-жалиги ёки ноҳия раҳбарлари (асо-сий масала бир четда қолиб) ўз та-нишлари ҳақида эътибор, деб юрма-синлар. Мен кимнингдир ёнини ол-моқчи эмасман... Балки, эндиги сай-ловда ҳақ ўз ўрнида қарор топар, деб ўйлагандим. Афсус...

Сиз севган қўшиқ

«Қўшиқларим— юрагимнинг бўлаклари»

«Еш хонанда Азмином Муллохонов ижро этётган қўшиқлар бизга манзур бўлгати. Хонанда ҳақида маълумот беришингизни ва унинг «Эркам унутмадингму?» қўшиғи сатрларини эълон қилишингизни сўраймиз.

Д. СУЛТОНОВА, Г. СИДИҚОВА. Тошкент, вилояти. Янгийул ноҳияси. Ҳ. Турсунқулов жамоа ҳўжалиғи.

Муҳбиримиз Арофат МИРМУҲАМЕДОВА. Азмином Муллохонов (сурата ўнгда) билан учрашиб суҳбатлашди. — Юракда қўёш тафти: у меҳр-муҳаббат ҳарорати билан йўғрилган. Шу дақиқа қилдир сизни соғиниб, йўқлаб келишини эмас, балки кимнингдир, кимларнингдир ҳўзурига кириб борганиз, меҳру муҳаббатингиз билан қалбларини мунаввар эттигини келади. Ҳар сафар япни қўшиқ...

кетдим. Ростдан ҳам тўрт қизми-кан-ай! Балки, бештадир!... Қишлоқдошларининг иқтисодий аҳволлари ҲА НОЧОР дегилмайман. Баъзиларида ўн-ўн беш, баъзиларида уч-тўрт тўёқ бор. Пул керак бўлса бозорга ҳайдашади, гўшт керак бўлса, сўйишади. Авваллари кўпроқ мол қилишарди. Кейин у ҳам режага тушди. Энди яна қанча боқсанг ўзингда хитир дейишяпти. Адиб бўлса кўп. Шунга яраша мол ҳам. Шу икки қишлоқнинг ўзида давлатнинг уч сурув қўйи боқилди. Ҳар сурувда беш юзтадан тўёқ бўлса, бир ярим минг... Бунинг устига одамлар ҳам молларини кўпайтиришса... Томда мол боқиб бўл-маса...

ни билади. Ҳеч бўлмаса, цех учун маблаг топилмаса, кичкинагина бир марказ ташкил қилиниб, хотин-қиз-ларни уйларида ишлаш учун хом ашё билан таъминлаб турса, кийим-кечак, кўрпа-тўшак, чопон... деганди. Уйларида ҳам қилаверишади, ўша ижтимоий фойдали меҳнатни. Ахир бундан уч-тўрт йил олдин, ҳўжаликда рўмол тўқиш цехи ташкил қилин-ганда, етти-саккиз қақиримдан қат-наб ҳам ишлашганди-ку. Кейин ҳў-жалик зиммасига олган мажбуриятини ўз вақтида бажароолмаганими ёки бошқа сабаб... цех фойда ўрнига зарар келтиргани учун тугатилди. Лекин ўшанда қатнаб ишлаган ўн беш йигирма чоғлик қиз ўрганган хўнари, бугун қишлоқдаги ҳамма хотин-қизлар ўлаштириб олганлар. Энди улар нафақат рўмол, балки, жейлер, шарф, калпоқ ва ҳоказо-лар ҳам тўқишади. Тўқишганда ҳам унақа бўнақа эмас. Кўрган қўзини қунақатгудай... Лекин ўзлари тўқи-ган нәрсаларини бозорга олиб чи-

Ҳар бир қишлоқда ҳам ҳаёт осойишта...

лари кўмишади. Суғориши-ю парва риши ҳам ўз зиммаларида. Ижара-чилардан фәрқи, йил ўн икки ой иш ҳақи олмайдилар. Ҳосил етила бошлагандан, қишлоққа солиқларни оралайди. Сотиҳига, ҳосилга қараб шартнома тузилади. Узум уз-либ қуригилган, чекларига тургани-ни давлатга топширишади. Ошқис-си ўзлариники. Ҳоҳлшаса ейишади, ҳоҳлшаса сотишади. Айнаи галвир су-вдан кўтаришган маҳалда, қишлоққа мағазиниқчи савдогар, ширкатчи-ю тайёрловчилар танда қўйишади. Сав-догар келиб битта қоса ёки чойна-ни икки-уч кило майизга алмаш-тирса (Ваҳлоани, ахш бир кило майиз бозорда беш-олти сўми) тай-ёрловчи арзонроқ олишга ҳаракат қилади. Ишқилиб ҳар ким элпа-нича юлади...

қишса... мумкин эмас. Қонун руҳ-сат бермайди... Майли, ҳеч бўл-маса, марказ ҳам эмас, бирорта тў-қувчилик ширкати ташкил қилин-са-ю, ўша ширкат ўз аъзоларини жўри билан таъминлаб турса, жум-хўриятимизнинг уч-тўрт шахрида ўз дўқори бўлса. Ҳўзари ишлаб чиқ-қан маҳсулотни ўзлари сотишса. Ҳам аҳолининг эҳтиёжи қондиринган бў-ларди, ҳам ишсизлигининг пойига болта ўрилларди. ҳам иқтисодий фойда...

опаминанинг, бугунги, мамлакатимиз ҳам сийсий, ҳам иқтисодий инқироз-нинг оқидан ҳориб турган бир ма-ҳалда, комсомол ёшларнинг ўйна-лига аралашиб, ўз фермалари ша-рафидини ҳимоя қилиб юришлари, қандайдир эриш... алам қилар экан қишга... Тўри, шу ферма жамоаси-га аъзо сифатида, олингиз бу бел-лашувда қатнашишга ҳақлари бор, албатта. Мен ҳам бунинг оғир қил-моқчи эмасман. Бироқ, қишда МАСЪУЛИЯТ деган тушунча ҳам бў-лиши керак-ку, ахир! Сенга ишониб мамлакатинг Олий органига вакил қилиб сайлашганими, ҳеч бўлмаса ўша сайловчиларнинг ишонларини оқлаш лозим. Қолаверса, опа аёл, оне сифатида ҳам, (Опаминанинг ном-зодини, депутатлик дастурларида ҳам «Оналик ва болалиқни ҳимоя қилиш» биринчи режа), қишлоқ аёл-ларининг турмуш шароитларини маънавий, маъшии, у ҳам бўлмаса одадига инсоний томондан юксак-лиғига ҳисса қўшиш қўлларидан кел-ди-ку! Ахир шу халқ опанинг қўлларига ваколат бериб қўйибди, истагани ерда халқ номидан гапир-иш ҳўқуқлари бор. Бу ваколат, ҳўқуқ (Опа мени кенирсинлар-у!) Москвага бориб овоз бериб қайтиш ҳўд ўн-лаб келиш учун берилмагандир!.. Биламан, агар опа ушбунини ўқиса ўзларини оқлаш учун етарли маъл-умот топа биларлар...

ратиб олдиан шундай ҳо-латга тушаман, — дейди хонанда. — Ҳар бир даврнинг ўз умрбоқий санъаткорлари, қўшиқлари бўлади. Лекин, эътироф этиб қеракиб, бир-данга «ярқ» этиб қўзга ташлашиб, сўнг эл назари-дан четда қолаётган санъат-корлар ҳам йўқ эмас. Санъ-атга кириб келатган ёш хонанда сифатида сиз бу ҳақда нима дея оласиз? — Умримиз тасаввур эт-ганимиздан ҳам сермаъно. Хали гўдак аналитикадаёқ халқимизнинг улкан му-ҳаббати туйғуларини маъ-навий бера бошлайди. Болаликда эшитганларимиз Навоий, Машрабу Ҳофиз га-заллари, оналаримиз айтган қўшиқларини эсладик. Улар

Тоғликлар жуда ориятли келади. Ҳў қўлар билан берган нәрсани сў-раша ор қилишадими, аммо, динбат, меҳр-оқибат нуқли уларда. Ҳўрмат ҳам, Айнакка, катталарни қаттиқ эъозлашади. «Узингдан каттага тик гапириб, шаққолик» деб тарбия беришадди болеларига. Раҳбар ҳам оксоқол ўринга ўтади-а! Уам қат-тади! Мени эса, ана шу авазий уаду-ми бузиб шаққолик қилгим кел-аверди...

«Момом эртаяк айтади»... «Авал боқининг калтагини ердик. Кейин босмачи чиқди...» Кейин аскер... Ким талаб, жим ҳимоя қил-гани ёлғиз яратганга аён. Биз, уни-си келса ҳам, буниси келса ҳам беқиниб олардик... Ҳақиқатчилик хурсанд. Қиш-лоқ йўли асфальт бўлибди. Ҳар сафар борганимда, «шу йўлни бо-лаб бир «Муштумга ургин» дейи-шарди. Ҳеч қўлим тегмасди. Тў-риси, аъганим билан фойдасиз деб ўйлардим. Энди бўлса, йўл қуриб битказилибди. Ҳавасинг келади. Ойнадек, теп-текис. Ишич-деҳқон инқилбининг галабасига ҳам етмиш йилдан ошиб қолди... Қишлоқдош-ларим хурсанд. (Йўл учун бир не-ча марта пул йилганим ҳам унут бўлган). Яқинда автобус юра бош-лабди. Давлатдан яна бирор нәрса сўраш... уят эмасми!..

«Момом эртаяк айтади»... «Авал боқининг калтагини ердик. Кейин босмачи чиқди...» Кейин аскер... Ким талаб, жим ҳимоя қил-гани ёлғиз яратганга аён. Биз, уни-си келса ҳам, буниси келса ҳам беқиниб олардик... Ҳақиқатчилик хурсанд. Қиш-лоқ йўли асфальт бўлибди. Ҳар сафар борганимда, «шу йўлни бо-лаб бир «Муштумга ургин» дейи-шарди. Ҳеч қўлим тегмасди. Тў-риси, аъганим билан фойдасиз деб ўйлардим. Энди бўлса, йўл қуриб битказилибди. Ҳавасинг келади. Ойнадек, теп-текис. Ишич-деҳқон инқилбининг галабасига ҳам етмиш йилдан ошиб қолди... Қишлоқдош-ларим хурсанд. (Йўл учун бир не-ча марта пул йилганим ҳам унут бўлган). Яқинда автобус юра бош-лабди. Давлатдан яна бирор нәрса сўраш... уят эмасми!..

Ниҳоят, орзу ушадди. Булуғунур ноҳияси Х. Олминов номи давлат ҳўжа-лиғи аҳли бўш вақтларини қўнғилил ў-қаниш имконини эга бўлдилар. Ҳў-жалиқнинг 2-бўлим марказида барпо этилган бу боққа «Наврўз» деб ном бе-ришиди. Богда турли байрам, халқ сийла-рини, спорт мусобақаларини ўтказиш, маданий дам олиш, қордиқ чинари учун ҳамма қўлайликлар муҳаб! Айнакка, ҳўжалик ёшлари бундан беҳад хурсанд. Т. ДАВЛАТОВ сурати.

МИНОРАДАН ТАРАЛГАН БОНГ

Занги Ота бир қараида галатн номга ўйнайдн. Махаллий кеңалар билан суҳбатдош бўлсангиз, қишлоқ номининг тарихи ҳақида билганларича қўёш-наиб сўзлашади. «...Экинчи бир земадор ҳозирги қишлоқ ўрни-да кенг яяловлар, сойликлар, фриззорлар, алик-о-мат тариқлар бўларкин. Аҳоликс каллигидан уни-

да-бунда лой томли пастак улар қўзга ташла-наркин, холос. Бу паста деворлар орқнда шов-чн қалқиниқлар бақоли-қувради умр кенчираш-кан. Бунда ноҳор, левин зянги бир қўлон бор экани, у қоравининг ўлганни тонг саҳардан ўзи-ўзидан яяловларга олиб кетаркин. Қўлон қўшиниқ ўтири тиги остида юраревин, бағот қо-

райиб кетибди. Сўнг у шу тариқа «Занги» деган ном олинди. Қўлон кенгликларини ахши билгани-дан ўзга юртлардан келган мусофирларга йўл-бошиллик қиларкин. Унинг доғуриги айла бориб-ди. Яялар ўтибди-ю, левин Занги фарзанди кўр-мабди, сочлари оппоқ тўзга кириб, қариникин бўйига олса ҳамки, тирноқча зор бўлиб қола-верибди. Сафарлари қариб, фарзандсизлик до-рида қўлон ўз аяли билан боқига рилхат этибди. Одиан халқ уларни ерга қўйишди. Шундай қил-иб, Тошкентнинг бикиниди Занги Ота қишлоғи

пайдо бўлган, деган афсоналар юради. Занги чў-пон дэфн қилинган жойда эса Занги Ота қабрис-тонини аямудга келганми. Дарҳақиқат, Занги Ота қишлоғида шу номили қадрасхон бор. Айтшларича, авваллари Занги Ота қишлоғининг табнати гўзал, фриззорлар, жий-дэзорлар, яялиқликлар бўлган. Ҳозир буларнинг ичидан бирини топшиш мумкин. Қишлоқини айлан-ишда даратини учратиш дарғумон. Нафақат нийда, бошқа соя-салқин ташлаб турадиган да-риқат турлари ҳам йўқ ҳисоб. Устига устак натта

